

Η

ΕΝΙΑΙΑ ΑΡΧΗ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΥΜΒΑΣΕΩΝ

5^ο ΚΛΙΜΑΚΙΟ

Συνήλθε στην έδρα της, στις 19 Απριλίου 2024, με την εξής σύνθεση: Γαρυφαλλιά Σκιάνη, Πρόεδρος, Μαρία Βύρρα, Μέλος- Εισηγήτρια, Μιχαήλ Οικονόμου, Μέλος.

Για να εξετάσει την από 11.03.2024 και υπό Γενικό Αριθμό Κατάθεσης (ΓΑΚ) Ε.Α.ΔΗ.ΣΥ. 369/12.03.2024 προδικαστική προσφυγή του οικονομικού φορέα, εταιρείας, με την επωνυμία «...» (εφ' εξής η «προσφεύγουσα»), όπως νόμιμα εκπροσωπείται.

Κατά : «...» (εφ' εξής η «αναθέτουσα Αρχή»), όπως νόμιμα εκπροσωπείται.

Την παρέμβαση του οικονομικού φορέα, εταιρείας, με την επωνυμία «...» (εφ' εξής η «πρώτη παρεμβαίνουσα»), όπως νόμιμα εκπροσωπείται.

Την παρέμβαση του οικονομικού φορέα, εταιρείας, με την επωνυμία «...» και το διακριτικό τίτλο «...» (εφ' εξής η «δεύτερη παρεμβαίνουσα»), όπως νόμιμα εκπροσωπείται.

Με την υπό κρίση προδικαστική προσφυγή της, η προσφεύγουσα αιτείται να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη, υπ' αριθμό πρωτ. .../1-3-2024, (καθώς και η ενσωματωθείσα σε αυτήν απόφαση υπ' αριθμό πρωτ. ...2024/15-2-2024) απόφαση της Υπηρεσιακής Γραμματέως του ... , καθ' ο μέρος αποφασίσθηκε η κατακύρωση του αποτελέσματος του διαγωνισμού στον οικονομικό φορέα «...» και καθ' ο μέρος έγιναν δεκτές οι οικονομικές προσφορές των οικονομικών φορέων «...», «...» (που η προσφεύγουσα εσφαλμένως έχει αναγράψει ως «...»), «...», «...» και «...».

Η συζήτηση άρχισε, αφού άκουσε την Εισηγήτρια

Μελέτησε τα σχετικά έγγραφα

Σκέφθηκε κατά το Νόμο

Αριθμός Απόφασης: 709 /2024

1.Επειδή, για την άσκηση της προσφυγής, έχει καταβληθεί το νόμιμο παράβολο, σύμφωνα με τα άρθρα 363 του Ν. 4412/2016 και 5 του Π.Δ. 39/2017, ποσού 3.300,00€ (βλ. ηλεκτρονικό παράβολο με κωδικό ... και την εκτύπωση από την σελίδα της Γενικής Γραμματείας Πληροφοριακών Συστημάτων του Υπουργείου Οικονομικών με την ένδειξη «ΔΕΣΜΕΥΜΕΝΟ»).

2.Επειδή η υπό εξέταση προδικαστική προσφυγή: α) έχει κατατεθεί εμπροθέσμως στον ηλεκτρονικό τόπο του διαγωνισμού, στις 11.03.2024, καθ' όσον η προσβαλλόμενη κοινοποιήθηκε στους συμμετέχοντες, μέσω της λειτουργικότητας «επικοινωνία» του Ε.Σ.Η.ΔΗ.Σ., την 01.03.2024, β) έχει ασκηθεί μετ' εννόμου συμφέροντος, καθώς η προσφεύγουσα βάλλει κατά της νομιμότητας της προσφοράς εταιρείας, που προηγείται στην σειρά μειοδοσίας, αλλά και κατά της νομιμότητας των προσφορών εταιρειών, που έπονται στην σειρά μειοδοσίας. Ως έχει κριθεί, *«Η σειρά κατάταξης δεν αποκλείει αυτόματα την ύπαρξη εννόμου συμφέροντος εκ μέρους οποιουδήποτε συμμετέχοντα και μη οριστικώς αποκλεισθέντα σε δημόσιο διαγωνισμό. Βασικό κριτήριο για την στοιχειοθέτηση του εννόμου συμφέροντος αποτελεί το έγκυρο της προσφοράς του διαγωνιζόμενου και ο μη οριστικός αποκλεισμός του με έκδοση απόφασης επί αίτησης ακύρωσης...»*. (Δ.Εφ.Αθ. 294/2020, σκ. 7). Σημειωτέον δε, ότι η προσφεύγουσα διατηρεί το έννομο συμφέρον της, παρ' όλο που έχει κριθεί απορριπτέα δυνάμει της υπ' αριθμό 708/2024 απόφασης της ΕΑΔΗΣΥ, καθώς δεν είναι ακόμα οριστικώς αποκλεισθείσα με έκδοση απόφασης επί αίτησης ακύρωσης.

3.Επειδή η αναθέτουσα Αρχή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 365 της παρ. 1 του Ν. 4412/2016, κοινοποίησε την προσφυγή μέσω της λειτουργικότητας «επικοινωνία» του Ε.Σ.Η.ΔΗ.Σ. στους θιγόμενους από τυχόν αποδοχή της, στις 12.03.2024, προκειμένου αυτοί να λάβουν γνώση και ν' ασκήσουν ενδεχομένως το δικαίωμα παρέμβασής τους. Η μεν πρώτη παρεμβαίνουσα άσκησε εμπροθέσμως την παρέμβασή της, στις 21.03.2024. η δε δεύτερη παρεμβαίνουσα άσκησε εμπροθέσμως την παρέμβασή της, στις 22.03.2024.

Αριθμός Απόφασης: 709 /2024

4. Επειδή η αναθέτουσα Αρχή υπέβαλε νομίμως και εμπροθέσμως, στις 21.03.2024, τις απόψεις της επί της κρινόμενης προσφυγής. Η δε προσφεύγουσα υπέβαλε εμπροθέσμως, στις 26.03.2024, το υπόμνημά της.

5. Επειδή ο ένδικος διαγωνισμός, ως εκ του αντικειμένου του και της προϋπολογισθείσας δαπάνης, εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του ν. 4412/2016 (Α' 147) και η ένδικη διαφορά διέπεται από τις διατάξεις του Βιβλίου IV αυτού, περί έννομης προστασίας κατά την σύναψη δημοσίων συμβάσεων.

6.Επειδή, με την διακήρυξη, υπό Α.Δ.Α.Μ ... προκηρύχθηκε ανοικτός δημόσιος διαγωνισμός για την παροχή ... συνολικής εκτιμώμενης αξίας 660.000,00€, μη συμπεριλαμβανομένου του Φ.Π.Α., και με κριτήριο κατακύρωσης την πλέον συμφέρουσα από οικονομικής άποψης προσφορά βάσει τιμής. Η ως άνω διακήρυξη αναρτήθηκε στο Κεντρικό Ηλεκτρονικό Μητρώο Δημοσίων Συμβάσεων (Κ.Η.Μ.ΔΗ.Σ.) στις 23.10.2023 υπό Α.Δ.Α.Μ ... , καθώς και στην διαδικτυακή πύλη του ΕΣΗΔΗΣ, όπου ο επίμαχος διαγωνισμός έλαβε συστημικό αριθμό ...

7.Επειδή, στον εν θέματι διαγωνισμό, υπέβαλαν προσφορά οκτώ οικονομικοί φορείς, μεταξύ των οποίων οι προσφεύγουσες και οι παρεμβαίνουσες. Η σειρά μειοδοσίας διαμορφώθηκε, ως εξής: 1^η η «...», 2^η η «...», 3^η η «...» (δ.τ «...», 4^η η «...», 5^η η «...», 6^η η «...», 7^η η «...» και 8^η η «...».

8.Επειδή η προσφεύγουσα, με την προσφυγή, βάλλει κατά της νομιμότητας των προσφορών των οικονομικών φορέων «...», «...», «...», και «...», ισχυριζόμενη, ότι αυτές ήταν απορριπτές λόγω εσφαλμένου υπολογισμού του κόστους επιδόματος αδείας.

9.Επειδή, αναφορικά με τους λόγους της προσφυγής, λεκτέα τα κάτωθι. Επειδή, στην υπ' αριθμό ΕΙΣ ΕΑΔΗΣΥ 4127/16.04./2024 επιστημονική έκθεση της Μαρίας Πουλάκη, Οικονομολόγου (κατόπιν του υπ' αριθμό αιτήματος ΕΙΣ ΕΑΔΗΣΥ 3428/29.03.2024 της Προέδρου του παρόντος Κλιμακίου) αναφέρονται τα εξής: «...Η προσφυγή βασίζεται στην διαφορετική εκτίμηση, συγκεκριμένα μικρότερη, του επιδόματος αδείας από τους οικονομικούς φορείς κατά των οποίων προσφεύγει. Συγκεκριμένα, ο προσφεύγων

Αριθμός Απόφασης: 709 /2024

λαμβάνοντας την 24-3-2024 ως ημερομηνία έναρξης της υπό ανάθεση σύμβασης, εκτιμά το μισθολογικό κόστος υπολογίζοντας για κάθε εργαζόμενο και για κάθε ένα από τα ημερολογιακά έτη στα οποία υλοποιείται η σύμβαση (3 ή 4 σε περίπτωση ενεργοποίησης του δικαιώματος προαίρεσης) επίδομα αδείας ίσο με 13 ημερομίσθια (άρθρο 3 του Ν. 4504/66), δηλαδή υπολογίζει επίδομα αδείας για κάθε εργαζόμενο ίσο 52 ημερομίσθια για το διάστημα από 24/3/2024 μέχρι 23/3/2027. Το επίδομα αυτό κατανεμόμενο ισόποσα στους 36 μήνες της απασχόλησης του εργαζόμενου στη σύμβαση καθαριότητας, οδηγεί σε μέση ετήσια ανά εργαζόμενο επιβάρυνση του μισθοδοτικού κόστους από το επίδομα αδείας ίση με 17,33 ημερομίσθια, αντί των 13 (...) ή των 15 ημερομισθίων που υπολογίζουν οι υπόλοιποι οικονομικοί φορείς (...) με εξαίρεση την εταιρία ... η οποία, επίσης, υπολογίζει επίδομα αδείας 52 ημερομισθίων για κάθε εργαζόμενο που απασχολείται στη σύμβαση καθαριότητας από 24/3/2024 μέχρι 23/3/2027. Οι υπολογιζόμενες διαφορές σε ορίζοντα διετίας ανέρχονται σε 4.851,28€ για τη ... , 3.464,44€ για την ... , 3.211, 71€ για την ... , 4.812,96€ για την ... Η διαφορά που υπολογίζει για την εταιρία ... ανέρχεται σε 74,45€, η οποία σε κάθε περίπτωση υπολείπεται του δηλωθέντος εργολαβικού οφέλους των 3.017,34€ κι επομένως δεν τεκμηριώνεται το ζημιολόγιο της προσφοράς, ακόμη και με το σκεπτικό του προσφεύγοντος. Θα πρέπει επομένως για να γίνει αποδεκτή η προσφυγή να καταδειχθεί ότι η εκτίμηση του προσφεύγοντος είναι αφενός ορθή και αφετέρου αποτελεί το ελάχιστο κατά νόμο εργατικό και ασφαλιστικό κόστος για την παροχή των προς ανάθεση υπηρεσιών, οπότε οι προσφορές που υπολείπονται αυτής αποκλείονται από το διαγωνισμό. Προς τούτο θα πρέπει να γίνουν απολύτως κατανοητές οι υποθέσεις, στις οποίες βασίζεται η εν λόγω εκτίμηση, ώστε να αξιολογηθεί η βασιμότητα αυτών, αλλά κυρίως να αναδειχθούν τυχόν σύννομες εναλλακτικές υποθέσεις, η εφαρμογή των οποίων οδηγεί σε υπολογισμό επιδόματος αδείας για μια τριετία ίσο με 39 ημερομίσθια ή 45, οπότε ο ισχυρισμός του προσφεύγοντος περί ελάχιστου επιδόματος αδείας 52 ημερομισθίων στην τριετία ανά εργαζόμενο καταρρίπτεται. Επιπλέον κρίνεται σκόπιμο να διερευνηθεί η βασιμότητα του ισχυρισμού του προσφεύγοντος ότι ο υπολογισμός μισθοδοτικού κόστους βασιζόμενου σε επίδομα αδείας για μια τριετία μικρότερου των 52 ημερομισθίων (39 ή 45 για την τριετία) καθιστά την προσφορά ζημιολόγιο και

Αριθμός Απόφασης: 709 /2024

άρα απορριπτέα. Προς τούτο κρίσιμη είναι η σύγκριση της ζημιάς που υπολογίζει ο προσφεύγων για κάθε οικονομικό φορέα σε σχέση με την προσφερόμενη τιμή και το κέρδος που αναμένεται για τον κάθε οικονομικό φορέα με βάση την τιμή προσφοράς. Σε κάθε προσφορά περιλαμβάνεται το μισθοδοτικό κόστος, το διοικητικό κόστος παροχής υπηρεσιών, το κόστος των αναλωσίμων που αφορούν στη συγκεκριμένη σύμβαση καθαριότητας, οι νόμιμες υπέρ δημοσίου και τρίτων κρατήσεις, το εργολαβικό κέρδος, και η παρακράτηση φόρου εισοδήματος 8%. Ο οικονομικός φορέας για την παροχή υπηρεσιών του θα εισπράξει ποσόν, το οποίο υπερβαίνει το κόστος του κατά το ποσόν του εργολαβικού κέρδους και της παρακράτησης φόρου 8%. Η παρακράτηση φόρου δεν συνιστά έσοδο, το οποίο εισπράττει έναντι εξόδου η επιχείρηση, αφού η παρακράτηση φόρου δεν είναι έξοδο, άμεσο ή έμμεσο, όπως το μισθοδοτικό κόστος, το κόστος αναλωσίμων, οι νόμιμες υπέρ δημοσίου και τρίτων κρατήσεις και το διοικητικό κόστος παροχής υπηρεσιών. Η παρακράτηση φόρου δεν συνιστά έξοδο για τον οικονομικό φορέα, σε αντίθεση με τις κρατήσεις υπέρ τρίτων, που διενεργούνται επί των τιμολογίων πώλησης αγαθών ή παροχής υπηρεσιών σε κάποιες συναλλαγές με το Δημόσιο. Ο παρακρατηθείς φόρος, ο οποίος προβλέπεται από τις διατάξεις του άρθρου 55 του ΚΦΕ που κυρώθηκε με το Ν. 2238/1994 (παρ. 1, περ. ε και στ, στο εισόδημα από Εμπορικές Επιχειρήσεις), είναι αυτός που, βάσει της βεβαίωσης που χορηγεί η Αναθέτουσα Αρχή που διενήργησε την παρακράτηση προς τον εκδότη του στοιχείου, θα συμψηφιστεί με τον οφειλόμενο φόρο εισοδήματος στο τέλος της χρήσης, κατά την υποβολή της φορολογικής δήλωσης. Αντίθετα, οι κρατήσεις υπέρ τρίτων που προβλέπονται από άλλες μη φορολογικές διατάξεις, αναγράφονται επί του τιμολογίου και αφαιρούνται από το εισπρακτέο, για τον εκδότη (πληρωτέο, για τον λήπτη), τίμημα της συναλλαγής, (χωρίς να επηρεάζουν τον υπολογισμό του αναλογούντος ΦΠΑ, ούτε βεβαίως το ποσό της παρακράτησης του φόρου), και αποδίδονται από τον λήπτη του στοιχείου και αγοραστή των αγαθών, στους δικαιούχους τρίτους αποτελούν πραγματικό έξοδο για τον εκδότη του τιμολογίου. Οι κρατήσεις υπέρ τρίτων που αναγράφονται επί των τιμολογίων μειώνουν τα ακαθάριστα έσοδα της επιχείρησης (βλέπε απόφαση ΣΤΕ 322/1985). Αντίθετα, σύμφωνα με τη γνωμοδότηση 236/2221/1995 «Λογιστικός χειρισμός παρακρατούμενου φόρου εισοδήματος από πωλήσεις

Αριθμός Απόφασης: 709 /2024

προς Ελλ. Δημόσιο, Δημόσιες επιχειρήσεις και Ν.Π.Δ.Δ.» ο παρακρατηθείς φόρος καταχωρείται στο λογαριασμό χρεωστών 33.13.10 «Παρακρατημένος φόρος εισοδήματος από πωλήσεις προς Ελληνικό Δημόσιο ή ΝΠΔΔ», αποτελεί δηλαδή απαίτηση του οικονομικού φορέα από το ελληνικό δημόσιο και θα συμψηφιστεί με τον οφειλόμενο φόρο εισοδήματος που θα προσδιοριστεί στο τέλος της χρήσης συνολικά για τη δραστηριότητα του οικονομικού φορέα. Ο οικονομικός φορέας θα τιμολογήσει συνολικά την προσφερόμενη τιμή πλέον ΦΠΑ και θα καταχωρήσει στα λογιστικά του βιβλία την καθαρή αξία του τιμολογίου ως ακαθάριστο έσοδο από πωλήσεις υπηρεσιών σε υπολογαριασμό του Λογαριασμού 73 «Πωλήσεις υπηρεσιών» στο ... Σχέδιο. Επί της καθαρής αξίας του τιμολογίου που θα εκδώσει θα υπολογιστεί φόρος εισοδήματος ίσος με 8%, ο οποίος θα παρακρατηθεί από την Αναθέτουσα Αρχή και θα αποδοθεί στα δημόσια έσοδα για λογαριασμό του αναδόχου οικονομικού φορέα ως προκαταβολή για το φόρο εισοδήματός του που θα υπολογιστεί στο τέλος της λογιστικής χρήσης στην κατάσταση αποτελεσμάτων χρήσης. Στην καθαρή αξία του τιμολογίου θα υπολογιστούν και οι κρατήσεις για λογαριασμό τρίτων, οι οποίες επίσης θα αποδοθούν από την Αναθέτουσα Αρχή στους φορείς υπέρ των οποίων παρακρατούνται. Ο οικονομικός φορέας θα καταχωρήσει στα λογιστικά του βιβλία τις κρατήσεις υπέρ τρίτων ως έξοδο στον υπολογαριασμό (μάλιστα υποχρεωτικό, γιατί είναι υπογραμμισμένος) με τίτλο: 63.98.07 «Κρατήσεις υπέρ Δημοσίου και τρίτων από πωλήσεις προς το Δημόσιο και τα ΝΠΔΔ» και την παρακράτηση φόρου ως απαίτηση από το ελληνικό Δημόσιο στο λογαριασμό χρεωστών 33.13.10 «Παρακρατημένος φόρος εισοδήματος από πωλήσεις προς Ελληνικό Δημόσιο ή ΝΠΔΔ». Στο τέλος της λογιστικής χρήσης, ο οικονομικός φορέας θα υπολογίσει το λογιστικό αποτέλεσμα (κέρδη ή ζημίες) από τη συνολική δραστηριότητά του αφαιρώντας από τα ακαθάριστα έσοδα το κόστος πωληθέντων για τον υπολογισμό του μικτού αποτελέσματος (κέρδους ή ζημίας). Το κόστος πωληθέντων έχει διαμορφωθεί μετά την καταχώρηση των άμεσων εξόδων για την παροχή της υπηρεσίας, όπως οι αμοιβές προσωπικού που καταχωρούνται σε μηνιαία βάση στους υπολογαριασμούς του λογαριασμού 60.01 «Αμοιβές ημερομίσθιου προσωπικού» που χρησιμοποιεί για την εξυπηρέτηση των συμβατικών του δεσμεύσεων, το κόστος αναλωσίμων που αναλώθηκε στο έτος για την παροχή της υπηρεσίας

Αριθμός Απόφασης: 709 /2024

και λοιπών αμέσων δαπανών. Για να υπολογιστεί το φορολογητέο αποτέλεσμα της επιχείρησης από το μικτό αποτέλεσμα αφαιρούνται οι δαπάνες που είναι καταχωρημένες στα λογιστικά βιβλία της επιχείρησης σε άλλους κωδικούς εξόδων και ενδεικτικά στους υπολογαριασμούς των λογαριασμών 60 «Παροχές σε εργαζομένους», 61 «Αμοιβές και έξοδα τρίτων», 62 «Παροχές τρίτων», 63 «Φόροι – τέλη»⁴, 64 «Διάφορα έξοδα», 65 «Τόκοι και συναφή έξοδα», 66 «Αποσβέσεις παγίων». Οι δαπάνες αυτές αφορούν στην εν γένει λειτουργία της επιχείρησης και είναι αυτές που κατά την κοστολόγηση επιμερίζονται στις συμβάσεις καθαριότητας με συγκεκριμένη βάση επιμερισμού (έσοδα, προσωπικό κ.α.) ως διοικητικό κόστος παροχής υπηρεσιών. Επί του φορολογητέου εισοδήματος εφαρμόζεται ο συντελεστής φορολόγησης που ισχύει για την επιχείρηση και προκύπτει ο φόρος εισοδήματος, ο οποίος καταχωρείται στη χρέωση του λογαριασμού 69.01 «Τρέχων φόρος (έξοδο) περιόδου» και στην πίστωση του λογαριασμού 54.08 "λογαριασμός εκκαθαρίσεως φόρων - τελών ετήσιας δηλώσεως φόρου εισοδήματος". Το ποσόν αυτό συμψηφίζεται με το υπόλοιπο του λογαριασμού 33.13.1013 "Ελλ. Δημόσιο - προκαταβλημένοι και παρακρατημένοι φόροι". Ο φόρος πληρωτέος μπορεί να είναι μικρότερος ίσος ή μεγαλύτερος από το υπόλοιπο του λογαριασμού 33.13.1013 "Ελλ. Δημόσιο - προκαταβλημένοι και παρακρατημένοι φόροι". Αν το αποτέλεσμα της επιχείρησης είναι μηδενικό ή ζημιογόνο ο πληρωτέος φόρος είναι μηδενικός και το σύνολο του παρακρατηθέντος φόρου επιστρέφεται στην επιχείρηση. Επομένως ο φόρος εισοδήματος που αποτελεί έξοδο για την επιχείρηση υπολογίζεται στο τέλος της χρήσης, συναρτάται με τη συνολική της δραστηριότητα και όχι με κάθε επιμέρους σύμβαση καθαριότητας. Η παρακράτηση φόρου 8% επί της καθαρής αξίας των τιμολογίων που έχει εκδώσει η επιχείρηση δεν αποτελεί έξοδο, αλλά αφαιρείται από το φόρο-έξοδο, προκειμένου να υπολογιστεί το ποσόν που η επιχείρηση οφείλει ή δικαιούται να λάβει ως επιστροφή από την εφορία. Εσφαλμένα πολλές φορές θεωρείται η παρακράτηση φόρου εισοδήματος 8% ως κόστος. Στην περίπτωση αυτή το φορολογητέο εισόδημα θα είναι ίσο με το εργολαβικό κέρδος και επομένως ο οφειλόμενος φόρος εισοδήματος θα υπολογιστεί εφαρμόζοντας το φορολογικό συντελεστή επί του εργολαβικού κέρδους. Για παράδειγμα για την επιχείρηση ... στην διετία θα είναι $22\% \times (1.191,13\text{€}) = 262.049\text{€}$, το οποίο καμία σχέση δεν έχει με τον

Αριθμός Απόφασης: 709 /2024

παρακρατηθέντα φόρο εισοδήματος για τη συγκεκριμένη σύμβαση ύψους περίπου 40.000€. Το ποσόν της παρακράτησης 8% είτε αυξάνει το εργολαβικό κέρδος ή χρησιμοποιείται από τον οικονομικό φορέα για να καλύψει τυχόν αυξημένο κόστος παροχής της υπηρεσίας. Ως εκ τούτου καμία προσφορά δεν καθίσταται ζημιογόνος, όπως ισχυρίζεται ο προσφεύγων. Στο σημείο αυτό επισημαίνεται ότι η προσφορά βασίζεται στον υπολογισμό του κόστους των παρεχόμενων υπηρεσιών και είναι μια διαδικασία που αξίζει ιδιαίτερης προσοχής από έναν επιχειρηματία, καθώς το σωστά ορισμένο κόστος διευκολύνει στον σωστότερο υπολογισμό των περιθωρίων κέρδους και στη βελτίωση κάποιων διαδικασιών με στόχο να μειωθεί το κόστος που περιέχεται σε αυτές. Η γενική και πλέον απλουστευμένη προσέγγιση για τον υπολογισμό του μισθολογικού κόστους σε μία προσφορά είναι να προστίθενται στο πλήρες κόστος που αντιστοιχεί στον κατώτατο μηνιαίο μισθό (=μικτός μισθός και εργοδοτικές εισφορές) και η αναλογία του πλήρους κόστους των Δώρων Πάσχα, Χριστουγέννων και του επιδόματος αδείας, που υπολογίζεται κατανέμοντας κάθε ένα από τα ανωτέρω ποσά στους 12 μήνες. Στη συνέχεια υπολογίζεται το κόστος αντικατάστασης του εργαζομένου κατά την περίοδο της άδειάς τους από άλλον εργαζόμενο, το οποίο ισούται με το πλήρες κόστος του εργαζομένου για το διάστημα της άδειας, προσαυξημένο με το κόστος των ημερών αδείας που αντιστοιχούν στο εν λόγω διάστημα εργασίας, το κόστος των δώρων που αναλογούν σε αυτήν την περίοδο, καθώς και του επιδόματος αδείας. Το κόστος αυτό κατανέμεται επίσης στους 12 μήνες. Το συνολικό κόστος, τέλος, πολλαπλασιάζεται με τους μήνες που διαρκεί η σύμβαση, χωρίς

και με την προαίρεση, ώστε να έχουμε το κατώτατο νόμιμο μισθολογικό κόστος. Ωστόσο, **το κόστος αυτό ενδέχεται να μην αντιστοιχεί στο πραγματικό** που θα κληθεί να πληρώσει ο επιχειρηματίας. Και αυτό γιατί το πραγματικό μισθολογικό κόστος εξαρτάται από τη μισθολογική και γενικότερα τις πολιτικές διαχείρισης του προσωπικού, πάντα σύνομες, που έχει υιοθετήσει ο επιχειρηματίας κατά την άσκηση της δραστηριότητάς του (π.χ. συμβάσεις ορισμένου ή αορίστου χρόνου, προϋπηρεσία εργαζομένων, μισθός, τυχόν επιχορήγηση κόστους εργαζομένων κ.α.). Επιπλέον, κατά τον υπολογισμό δεν λαμβάνεται υπόψη η ημέρα έναρξης και λήξης της σύμβασης

Αριθμός Απόφασης: 709 /2024

καθαριότητας, η ημερομηνία λήψης της άδειας από τον εργαζόμενο, τυχόν ανάγκη αντικατάστασης του εργαζόμενου λόγω αποχώρησης ή απόλυσης και τις τυχόν πρόσθετες δαπάνες που έπονται αυτής της αντικατάστασης κ.α. Τούτων λεχθέντων θα ήταν χρήσιμο να διερευνηθεί η σημασία της εξειδίκευσης από την αναθέτουσα αρχή της ενωρίτερης ημερομηνίας έναρξης της σύμβασης καθαριότητας στον υπολογισμό του κατώτατου νόμιμου μισθοδοτικού κόστους. **Κατά την ανάλυση θα πρέπει να ληφθούν υπόψη τα εξής:** Σύμφωνα με το άρθρο 1 του Ν. 3302/2004, κάθε μισθωτός ο οποίος συνδέεται με σύμβαση εξαρτημένης σχέσης εργασίας ορισμένου ή αορίστου χρόνου, δικαιούται να λάβει ετήσια άδεια με αποδοχές από την έναρξη της απασχόλησής του σε συγκεκριμένη υπόχρεη επιχείρηση. Κατά το πρώτο ημερολογιακό έτος η άδεια χορηγείται από τον εργοδότη αναλογικά (ποσοστό) με βάση το χρονικό διάστημα που απασχολήθηκε ο εργαζόμενος στον εργοδότη αυτό. Η αναλογία της χορηγούμενης άδειας υπολογίζεται βάσει ετήσιας αδείας 20 εργασίμων ημερών επί πενθημέρου εβδομαδιαίας εργασίας και 24 εργασίμων ημερών επί εξαήμερου, η οποία αντιστοιχεί σε 12 μήνες συνεχούς απασχόλησης. Ο εργοδότης υποχρεούται μέχρι την 31/03 του επόμενου ημερολογιακού έτους (άρθρο 61 Ν. 4808/2021), να χορηγήσει τμηματικά την ετήσια κανονική άδεια με αποδοχές, η οποία αναλογεί στο χρόνο απασχόλησης του στην υπόχρεη επιχείρηση. Κατά το δεύτερο ημερολογιακό έτος ο μισθωτός δικαιούται να λάβει την ετήσια κανονική άδεια με αποδοχές, η οποία αναλογεί στο χρόνο απασχόλησής του στην υπόχρεη επιχείρηση και υπολογίζεται όπως ανωτέρω. Η άδεια αυτή επαυξάνεται κατά μία (1) εργάσιμη ημέρα για κάθε έτος απασχόλησης επιπλέον του πρώτου μέχρι τις είκοσι δύο (22) εργάσιμες ημέρες αν στην επιχείρηση εφαρμόζεται σύστημα πενθήμερης εβδομαδιαίας εργασίας ή μέχρι τις είκοσι έξι (26) εργάσιμες ημέρες σε περίπτωση εξαήμερης εβδομαδιαίας εργασίας. Κατά το τρίτο ημερολογιακό έτος καθώς και τα επόμενα ο μισθωτός δικαιούται να λάβει ολόκληρη την ετήσια άδειά του και σε κάθε χρονικό σημείο του έτους αυτού. Με την από 23/05/2000 ΕΓΣΣΕ προβλέπεται η χορήγηση 25 ή 30 εργάσιμων ημερών ανάλογα αν η παρεχόμενη εργασία είναι εξαήμερη ή πενθήμερη, σε όσους μισθωτούς έχουν υπηρεσία 10 ετών στον ίδιο εργοδότη ή προϋπηρεσία 12 ετών σε οποιονδήποτε εργοδότη. Επίσης, με την από 02/04/2008 ΕΓΣΣΕ προβλέπεται ότι μετά τη συμπλήρωση 25ετούς υπηρεσίας

Αριθμός Απόφασης: 709 /2024

ή προϋπηρεσίας οι εργαζόμενοι δικαιούνται μία (1) επιπλέον εργάσιμη ημέρα, δηλαδή συνολικά τριάντα μια (31) εργάσιμες ημέρες επί εξαήμερου εβδομαδιαίας εργασίας και είκοσι έξι (26) εργάσιμες ημέρες επί πενθημέρου εβδομαδιαίας εργασίας. Εκτός από τις αποδοχές αδειάς οι μισθωτοί δικαιούνται να λάβουν και «Επίδομα αδειάς» (άρθρο 3 του Ν. 4504/66). Το δικαίωμα λήψης επιδόματος αδειάς, αποτελεί συνακόλουθο του δικαιώματος λήψης κανονικής αδειάς και υπολογίζεται όπως και οι αποδοχές αδειάς, είναι δηλαδή ίσες προς το σύνολο των αποδοχών αδειάς με τον περιορισμό ότι δεν μπορεί να υπερβεί, για όσους μεν αμείβονται με μισθό, τον μισό μισθό, για όσους δε αμείβονται με ημερομίσθιο ή ωρομίσθιο ή ποσοστά, τα 13 ημερομίσθια. Τόσο οι αποδοχές αδειάς όσο και το επίδομα αδειάς προκαταβάλλονται στον μισθωτό κατά την έναρξη της αδειάς του, σύμφωνα με το άρθρο 3 παρ. 8 του Α.Ν. 539/45, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 1 παρ. 3 του Ν.Δ. 4547/1966. Σε περίπτωση λύσης της σχέσης εργασίας μισθωτού με οποιονδήποτε τρόπο (απόλυση, αποχώρηση απ' την εργασία κ.λ.π.) πριν λάβει την κανονική άδεια που του οφείλεται, ο μισθωτός δικαιούται τις αποδοχές τις οποίες θα έπαιρνε αν του είχε χορηγηθεί άδεια (άρθρο 1, παρ. 3 του Ν.1346/1983). Από τα παραπάνω καθίσταται προφανές ότι το μισθολογικό κόστος που βαρύνει τον οικονομικό φορέα που υλοποιεί μία σύμβαση καθαριότητας συναρτάται με τις αποδοχές ενός εργαζομένου, οι οποίες μπορεί να υπερβαίνουν το βασικό μισθό, αλλά και το χρόνο απασχόλησης του εργαζόμενου στο συγκεκριμένο φορέα ή σε άλλους φορείς. Αν ο εργαζόμενος έχει προϋπηρεσία 12 ετών σε οποιοδήποτε εργοδότη δικαιούται 25 ημέρες άδεια. Διαφορετικά μέχρι τη συμπλήρωση ενός έτους εργασίας στον ίδιο εργοδότη δικαιούται 20 ημέρες αδειάς, μετά την συμπλήρωση ενός έτους δικαιούται 21 ημέρες αδειάς, μετά την συμπλήρωση 2 ετών στον ίδιο φορέα δικαιούται 22 ημέρες εργασίας και μετά τη συμπλήρωση 10 ετών απασχόλησης στον ίδιο φορέα δικαιούται 25 ημέρες εργασίας. Για κάθε μήνα εργασίας υπολογίζονται α) οι ημέρες άδειας που αντιστοιχούν λαμβάνοντας υπόψη τις ημέρες άδειας που δικαιούται ο εργαζόμενος στο 12μηνο και μέχρι το χρόνο χορήγησης της αδειάς και β) οι πληρωτέες ημέρες αδειάς, που υπολογίζονται από τις ημέρες άδειας προσαυξημένες κατά 20%. Άρα ο μισθός και οι ημέρες αδειάς επηρεάζουν τις αποδοχές αδειάς του εργαζομένου. Το επίδομα αδειάς ισούται με τις

Αριθμός Απόφασης: 709 /2024

αποδοχές αδειάς, αλλά περιορίζεται στα 13 ημερομίσθια. Σημειώνεται ότι η άδεια κατά τα 2 πρώτα ημερολογιακά έτη χορηγείται με βάση τους μήνες εργασίας που έχει εργαστεί στο συγκεκριμένο ημερολογιακό έτος μέχρι την χορήγηση της άδειας και απλά τα χρόνια προϋπηρεσίας προσδιορίζουν το μέγιστο αριθμό ημερών αδειάς που δικαιούται να λάβει ο εργαζόμενος μέσα στο ημερολογιακό έτος. Από το 3ο ημερολογιακό έτος ο εργαζόμενος δικαιούται να λάβει όλες τις ημέρες αδειάς ανεξάρτητα των μηνών που έχει εργαστεί μέχρι τη λήψη της άδειας. Και πάλι ο αριθμός των ημερών αδειάς προσδιορίζεται από τα χρόνια προϋπηρεσίας στον ίδιο ή σε άλλο εργοδότη, εφόσον υπερβαίνουν τα 12 έτη. Η δυνατότητα χορήγησης όλης της άδειας ανεξάρτητα των δεδουλευμένων μηνών κατά το εν λόγω ημερολογιακό έτος μηνών εργασίας δεν σημαίνει ότι το επίδομα αδειάς δεν αντιστοιχεί σε 12 μήνες εργασίας. Για το λόγο αυτό το επίδομα αδειάς θα πρέπει να κατανεμηθεί για λόγους κοστολόγησης σε δώδεκα μήνες και να βαρύνει αναλογικά τα έργα, στα οποία απασχολείται ο εργαζόμενος. Στην περίπτωση, ωστόσο, που η σύμβαση εργασίας είναι ορισμένου χρόνου και έχει συναφθεί για συγκεκριμένο έργο τότε βαρύνει μόνο τους συγκεκριμένους μήνες και το συγκεκριμένο έργο. Από τα παραπάνω προκύπτει ότι στη σύμβαση καθαριότητας που υλοποιείται από 24/3/2024-23/3/2027 το επίδομα αδειάς ισούται με 52 ημερομίσθια με ασφάλεια μόνο για εκείνους τους εργαζόμενους που προσλήφθηκαν στις 24/3/2024 για να παράσχουν τις υπηρεσίες τους για το συγκεκριμένο έργο μέχρι και τις 23/3/2027, οπότε και θα λυθεί αυτοδίκαια η σύμβασή τους. Βασικές προϋποθέσεις είναι: α) να ενεργοποιηθεί το δικαίωμα προαίρεσης της σύμβασης καθαριότητας. Αν δεν ενεργοποιηθεί το δικαίωμα προαίρεσης και η σύμβαση λυθεί 23/3/2026, τότε τα ημερομίσθια θα είναι $13 \times 3 = 39$ και η επιβάρυνση στα 2 έτη θα είναι 18,5€ ανά έτος που είναι μεγαλύτερη από τα 17,33€ ανά έτος που υπολογίζονται από τον προσφεύγοντα διαιρώντας τα 52 ημερομίσθια με τα 3 χρόνια της σύμβασης, β) η συμβατική σχέση των εργαζομένων να παραμείνει ενεργή σε όλο το χρονικό διάστημα ή σε περίπτωση λύσης της εν λόγω συμβατικής σχέσης ο εργαζόμενος να αντικατασταθεί από άλλον που έχει σύμβαση με τα ίδια χαρακτηριστικά (ημερομηνία έναρξης, λήξης, προϋπηρεσίας) κατά το χρόνο ένταξής του στην ομάδα καθαριότητας για το συγκεκριμένο έργο. Αν κατά την αντικατάσταση δεν πληρούνται οι ίδιες συνθήκες, τότε τα σενάρια ποικίλλουν,

Αριθμός Απόφασης: 709 /2024

ανάλογα με το χρόνο αντικατάστασης. Αν π.χ. η αντικατάσταση του εργαζομένου γίνει τον Ιανουάριο 2026 δεν θα δικαιούται άδεια από την 1η ημέρα του 2027. Στην περίπτωση που αντικατασταθούν όλοι οι εργαζόμενοι τότε και με συμβάσεις ορισμένου χρόνου θα δικαιούνται μόνο αποδοχές 6 ημερών αδείας και 6 ημερομίσθια επίδομα αδείας, και γ) η σύμβαση να είναι ορισμένου χρόνου και να λυθεί μετά την ολοκλήρωση της σύμβασης καθαριότητας, αφού λάβει ο εργαζόμενος υποχρεωτικά πλήρη άδεια και επίδομα αδείας. Σε αυτήν την περίπτωση το κόστος βαρύνει το εν λόγω έργο. Αν δεν λυθεί η σύμβαση τότε ο εργαζόμενος που εργάζεται από 24/3/2024 στον οικονομικό φορέα μπορεί να αιτηθεί και να λάβει πλήρη άδεια (και επίδομα αδείας) το 2026 και το 2027 ή και μέρος αυτής μέσα στο 1ο τρίμηνο. Αν η σύμβαση ολοκληρώνεται το 2027 η κοστολογική επιβάρυνση της εν λόγω σύμβασης είναι η αναλογία στους 3 μήνες του κόστους της αδείας του εργαζομένου (πλήρες κόστος ημερών αδείας και επιδόματος αδείας). Δηλαδή το κόστος της αδείας (είτε την λάβει, είτε όχι) θα κατανεμηθεί στους 12 μήνες, όπως γίνεται και με το δώρο Πάσχα και με το Δώρο Χριστουγέννων και θα βαρύνει κοστολογικά τη σύμβαση για τους 3 μήνες με 3,25 ημερομίσθια [=3μήνες x (13ημερομίσθια : 12 μήνες)]. Οι προσφέροντες που υπολογίζουν 45 ημερομίσθια στην τριετή σύμβαση βαρύνουν τη σύμβαση με 6 πληρωτέες ημέρες αδείας και το αντίστοιχο επίδομα αδείας, υπολογίζοντας 2 ημερομίσθια ανά μήνα εργασίας στο πλαίσιο της σύμβασης (μέχρι 23/3/2027), το οποίο είναι μεγαλύτερο από τα 3,25 ημερομίσθια. Άρα οι συνθήκες για να ισχύει η εκτίμηση του προσφεύγοντος είναι πολύ ανελαστικές χωρίς να υπαγορεύονται από κάποιον όρο της διακήρυξης. Στη συγκεκριμένη περίπτωση ο μόνος όρος που έχει τεθεί από την αναθέτουσα αρχή, πλην των ημερών εργασίας, του ωραρίου, του αριθμού των εργαζομένων πλήρους και μερικής απασχόλησης, αφορά στη μη συχνή εναλλαγή των εργαζομένων, χωρίς ωστόσο να προσδιορίζεται ο συχνός χρόνος εναλλαγής των εργαζομένων. Το σίγουρο, ωστόσο, είναι ότι δεν απαιτείται οι εργαζόμενοι να παραμείνουν οι ίδιοι σε όλη τη διάρκεια της σύμβασης, παρά μόνον να πιστοποιείται η κατάρτισή τους. Το γεγονός δε ότι ζητά κατά την υποβολή της προσφοράς να προσκομιστούν πιστοποιητικά κατάρτισης των εργαζομένων, καθιστά βάσιμο το σκεπτικό ότι ο οικονομικός φορέας καλείται να διαθέσει στην αναθέτουσα αρχή για την υλοποίηση της σύμβασης εργαζομένους από το υφιστάμενο προσωπικό του

Αριθμός Απόφασης: 709 /2024

οικονομικού φορέα και όχι απαραίτητα να προσλάβει πρόσθετο προσωπικό για την υλοποίηση της συγκεκριμένης σύμβασης καθαριότητας. Ως εκ τούτου, η επιχείρηση θα μπορούσε να υλοποιήσει τη σύμβαση καθόλα νόμιμα με εργαζόμενους, οι οποίοι συνδέονται με αυτήν με συμβάσεις εξαρτημένης εργασίας ορισμένου ή και αορίστου χρόνου, υφιστάμενους ή και νέους. Οι συμβάσεις ορισμένου χρόνου μπορεί να έχουν χρονικό ορίζοντα μέχρι ένα έτος και δύνανται να εκτείνονται σε 1 ή και 2 ημερολογιακά έτη (τούτου εξαρτώμενου από το χρόνο έναρξης της συμβατικής σχέσης), αλλά και διετείς συμβάσεις που δύνανται να εκτείνονται σε 2 ή και 3 ημερολογιακά έτη, αλλά και τριετείς (λαμβάνομένης υπόψη της προαίρεσης) εκτεινόμενες σε 3 ή και 4 ημερολογιακά έτη. Σε κάθε μία από τις παραπάνω περιπτώσεις η δικαιούμενη άδεια, οι αποδοχές αδείας και το επίδομα αδείας, νομίμως υπολογιζόμενα, διαφοροποιούνται. Ως εκ τούτου, ο ορθολογικά σκεπτόμενος επιχειρηματίας θα επιλέξει να υλοποιήσει τη σύμβαση με εργαζομένους, υφιστάμενους ή και νέους, με τους οποίους συμβάλλεται με συμβάσεις ορισμένου ή αορίστου χρόνου, με γνώμονα τη μικρότερη δυνατή μισθολογική επιβάρυνση για τον οικονομικό φορέα και κατ' επέκταση με το μικρότερο δυνατό συμβατικό κόστος για την αναθέτουσα αρχή. Για παράδειγμα αν ο οικονομικός φορέας επιλέξει να υλοποιήσει τη σύμβαση με εργαζόμενους, με τους οποίους συνδέεται ήδη με συμβάσεις εργασίας αορίστου χρόνου, τότε κατ' έτος το επίδομα αδείας ισούται με 13 ημερομίσθια και κατανέμεται ισόποσα στους 12 μήνες του έτους, ανεξάρτητα από το μήνα που εκκινεί η σύμβαση, αλλά και του χρόνου χορήγησης της άδειας και είσπραξης του επιδόματος αδείας. Και αυτό είναι και το ορθό, καθώς καθιστά τον υπολογισμό του εργατικού κόστους ουδέτερο του χρόνου που ο κάθε εργαζόμενος αιτείται και λαμβάνει την άδειά του. Άλλως η κοστολογική επιβάρυνση της σύμβασης καθαριότητας θα ήταν διαφορετική στην περίπτωση εργαζομένων με συμβάσεις αορίστου χρόνου που λάμβαναν την άδειά τους εντός του χρόνου υλοποίησης της σύμβασης καθαριότητας ή πριν ή μετά το πέρας αυτής, αφού δυνητικά από το 3ο ημερολογιακό έτος μπορεί ο εργαζόμενος να αιτηθεί και να λάβει την άδεια του, άρα και το επίδομα αδείας σε οποιοδήποτε χρονικό σημείο ακόμη και από την αρχή του έτους. Εναλλακτικά ο ορθολογικά σκεπτόμενος επιχειρηματίας, προκειμένου να επιβαρυνθεί μόνο με 13 ημερομίσθια ανά έτος απασχόλησης του εργαζομένου θα μπορούσε να στελεχώσει την ομάδα

Αριθμός Απόφασης: 709 /2024

καθαριότητας με υφιστάμενους εργαζομένους με συμβάσεις αορίστου χρόνου για τα διαστήματα που υπολείπονται του έτους και με ετήσιες συμβάσεις ορισμένου χρόνου που συμπίπτουν με τα ημερολογιακά έτη και οι οποίες λύνονται αυτόματα με τη λήξη της συμβατικής τους διάρκειας για τα πλήρη ημερολογιακά έτη. Πρέπει να γίνει κατανοητό ότι το μισθολογικό κόστος αποτελεί διαχειρίσιμη δαπάνη και η μείωσή της συνδέεται με επιτυχημένη διοίκηση προσωπικού. Να σημειωθεί ότι αν δεν χρησιμοποιηθεί υφιστάμενο προσωπικό, οπότε το επίδομα αδείας κατανέμεται σε 12 μήνες, και προσληφθεί προσωπικό για διαστήματα που υπολείπονται του έτους, τότε το επίδομα αδείας που αφορά στα διαστήματα στα ενεργά έτη σύμβασης που υπολείπονται του 12μηνου μπορεί αθροιζόμενα να υπερβαίνουν τα 13 ημερομίσθια. Για παράδειγμα εργαζόμενος για το διάστημα από 1/4/2024 μέχρι 31/12/2024 θα λάβει για 9 μήνες εργασίας 13 ημερομίσθια. Για το διάστημα από 1/1/2026 μέχρι 31/3/2026 θα λάβει 6 ημερομίσθια. Για το 2025 θα λάβει 13 ημερομίσθια. Άρα συνολικά θα λάβει 32 ημερομίσθια, αντί των 26 ημερομισθίων που θα λάβει εργαζόμενος σε 2 έτη που συμπίπτουν με τα ημερολογιακά έτη 1/1/2025- 31/12/2026. Η επιβάρυνση για διετή σύμβαση που εκτείνεται σε 3 έτη με επίδομα αδείας 26 ημερομισθίων είναι δυνατή μόνο αν για τα έτη που ο συμβατικός χρόνος υπολείπεται των 12 μηνών το επίδομα αδείας υπολογίζεται για τους μήνες αυτούς λαμβάνοντας υπόψη το ποσόν που προκύπτει διαιρώντας τα 13 ημερομίσθια στους 12 μήνες, αφού το επίδομα αφορά 12 μήνες εργασίας. Αν αντίθετα ο οικονομικός φορέας επιλέξει να κάνει διετείς συμβάσεις (ορισμένου χρόνου), τότε αν εκκινούσαν το Μάρτιο 2024 θα ολοκληρώνονταν το 2026 και οι εργαζόμενοι θα δικαιούντο επίδομα αδείας ίσο με 13 ημερομίσθια το 2024, 13 ημερομίσθια το 2025 και 13 ημερομίσθια το 2026, αφού το 3ο ημερολογιακό έτος μπορούν να λάβουν την άδεια και το επίδομα αδείας ολόκληρο ανεξάρτητα από το αν ο χρόνος απασχόλησής τους στο φορέα δικαιολογεί τα 13 ημερομίσθια (7 μήνες αφού αντιστοιχούν 2 ημερομίσθια ανά μήνα απασχόλησης). Στην περίπτωση δε σύμβασης ορισμένου χρόνου το συνολικό κόστος της σύμβασης εργασίας θα επιβαρύνει κοστολογικά τη σύμβαση καθαριότητας για την οποία συνομολογείται. Από τα παραπάνω προκύπτει ότι το επίδομα αδείας που δικαιούται κάθε εργαζόμενος συναρτάται με το χρόνο που βρίσκεται στην επιχείρηση, όπως και με το χρόνο που θα παραμείνει σε αυτήν. Επίσης, η

Αριθμός Απόφασης: 709 /2024

κοστολογική επιβάρυνση της σύμβασης εξαρτάται από το είδος της σύμβασης, αορίστου ή ορισμένου χρόνου. Οι συμβάσεις ορισμένου χρόνου, οι οποίες συνάπτονται για το έργο και λύνονται αυτοδίκαια μετά τη λήξη τους επιβαρύνουν με το σύνολο του κόστους τους το μισθολογικό κόστος. Άρα οι συμβάσεις ορισμένου χρόνου που συνάπτονται για 2 έτη και εκτείνονται σε 3 ημερολογιακά έτη θα επιβαρύνουν το έργο με επίδομα αδείας 13 ημερών ανά ημερολογιακό έτος. Από την παραπάνω ανάλυση προκύπτει ότι επίδομα αδείας 52 ημερομισθίων αποτελεί ένα από τα πολλά σενάρια, αλλά όχι το μόνο και δεν αφορά στον πλέον οικονομικό τρόπο διαχείρισης του προσωπικού. Η ανάδειξη από την Αναθέτουσα Αρχή της ενδεικτικής ημερομηνίας έναρξης της σύμβασης δεν υποδεικνύει μονοσήμαντα τον τρόπο διαχείρισης προσωπικού που οδηγεί σε επίδομα αδείας 52 ημερομισθίων στην περίπτωση ενεργοποίησης του δικαιώματος προαίρεσης. Αντίθετα, η επιβάρυνση μιας διετούς σύμβασης με 26 ημερομίσθια ανά εργαζόμενο ή της τριετούς με 39 ημερομίσθια, ανεξάρτητα χρόνου έναρξης της σύμβασης, η οποία συνάδει με την επιβάρυνση κάθε μήνα με την αναλογία των 13 ημερομισθίων στους 12 μήνες, διασφαλίζει ότι σε επίπεδο έτους το κόστος που βαρύνει τις διαφορετικές συμβάσεις, στις οποίες εμπλέκεται ο εργαζόμενος δεν υπερβαίνει τα 13 ημερομίσθια που προβλέπει ο νόμος. Αντίθετα, αν εργαζόμενος που απασχολείται σε μια σύμβαση καθαριότητας για 3 μήνες και την βαρύνει με επίδομα αδείας 6 ημερομισθίων, χρεωθεί τους υπόλοιπους 9 μήνες σε άλλη σύμβαση με 13 ημερομίσθια, τότε συνολικά για τον εργαζόμενο αυτό η επιχείρηση θα εισπράξει 22 ημερομίσθια αντί των 13 που θα καταβληθούν στον εργαζόμενο. Άρα η κοστολόγηση είναι λανθασμένη. Συμπέρασμα Οι λόγοι της προσφυγής κατά των προσφορών των οικονομικών φορέων ... , ... , ... , και ... δεν είναι βάσιμοι, αφενός γιατί η εκτίμηση του προσφεύγοντος, η οποία βασίζεται σε υπολογισμό επιδόματος αδείας κάθε εργαζομένου ίσου με 52 ημερομίσθια στην τριετία 24/3/2024-23/3/2027 αποτελεί ένα από τα εν δυνάμει σενάρια, όχι όμως αυτό που αντιστοιχεί στο ελάχιστο κατά νόμο εργατικό και ασφαλιστικό κόστος για την παροχή των προς ανάθεση υπηρεσιών, οπότε οι προσφορές που υπολείπονται αυτής, βασιζόμενες σε επίδομα 39 ή 45 ημερομισθίων για το ίδιο χρονικό διάστημα να αποκλεισθούν από το διαγωνισμό. Επιπλέον ο ισχυρισμός του προσφεύγοντος ότι ο υπολογισμός μισθοδοτικού κόστους

Αριθμός Απόφασης: 709 /2024

βασιζόμενου σε επίδομα αδείας για μια τριετία μικρότερου των 52 ημερομισθίων (39 ή 45 για την τριετία) καθιστά την προσφορά ζημιογόνο και άρα απορριπτέα δεν είναι ορθός, αφού το ύψος των προσφορών υπερβαίνει το υπολογιζόμενο ελάχιστο κόστος παροχής της υπηρεσίας, άμεσο και έμμεσο, κατά το ποσόν της παρακράτησης φόρου 8%, προσαυξάνοντας ισόποσα τα ακαθάριστα έσοδα της κάθε επιχείρησης.». Επομένως, βάσει των αναλυτικώς εκτεθέντων στην ανωτέρω επιστημονική έκθεση όλοι οι λόγοι της προσφυγής είναι απορριπτέοι.

10.Επειδή, κατόπιν των ανωτέρω, πρέπει η προδικαστική προσφυγή ν' απορριφθεί και να γίνουν δεκτές οι παρεμβάσεις.

11.Επειδή, ύστερα από την προηγούμενη σκέψη, πρέπει να καταπέσει το παράβολο που κατέβαλε η προσφεύγουσα.

Για τους λόγους αυτούς

Απορρίπτει την προδικαστική προσφυγή.

Δέχεται την πρώτη παρέμβαση.

Δέχεται την δεύτερη παρέμβαση.

Ορίζει την κατάπτωση του παραβόλου.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στις 19 Απριλίου 2024 και εκδόθηκε στις 8 Μαΐου 2024 στον Αγ. Ιωάννη Ρέντη.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΓΑΡΥΦΑΛΛΙΑ ΣΚΙΑΝΗ

ΗΛΕΚΤΡΑ ΝΙΚΟΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ